

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลของการเบี่ยงเบนความสนใจโดยผู้ปกครองต่อความกลัวของเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ขณะเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลสุโขทัย และโรงพยาบาลศรีสังวรสุโขทัย จำนวน 60 ราย นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็กวัยก่อนเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดากับกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็กวัยก่อนเรียน ระยะก่อนแทงเข็ม ระยะแทงเข็ม และระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดากับกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็กวัยก่อนเรียนระหว่างก่อนและภายหลังได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยก่อนเรียนที่ได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลสุโขทัย และโรงพยาบาลศรีสังวรสุโขทัย จำนวน 60 ราย สุ่มเข้ากลุ่มควบคุม 30 ราย และกลุ่มทดลอง 30 ราย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า กลุ่มควบคุมมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 4 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 60 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 33.3 เป็นโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจส่วนบน ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 ไม่เคยมีประสบการณ์การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล และส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.3 ไม่เคยได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ กลุ่มทดลองมีอายุเฉลี่ย เท่ากับ 4 ปี ส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.3 เป็น

เพศหญิง ร้อยละ 63.3 เป็นโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจส่วนบน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 76.7 ไม่เคยมีประสบการณ์การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล และร้อยละ 60 ไม่เคยได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง จำแนกตาม อายุ เพศ ประเภทของความเจ็บป่วย ประสบการณ์การเข้ารับรักษาในโรงพยาบาล ประสบการณ์การได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ

ข้อมูล	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	(n=30)	(n=30)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
อายุ (ปี)		
4 ปี-4 ปี 11 เดือน	14 (46.7)	14 (46.7)
5 ปี-5 ปี 11 เดือน	12 (40.0)	12 (40.0)
6ปี-6 ปี 11 เดือน	4 (13.3)	4 (13.3)
เฉลี่ย	4.67	4.67
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.71	0.71
เพศ		
ชาย	12 (40.0)	14 (46.7)
หญิง	18 (60.0)	16 (53.3)
การวินิจฉัยโรค		
โรคปอดบวม	4 (13.3)	1 (3.3)
โรคท้องร่วงและลำไส้อักเสบ	2 (6.7)	3 (10.0)
คออักเสบ	4 (13.3)	2 (6.7)
ติดเชื้อระบบทางเดินหายใจส่วนบน	10 (33.3)	19 (63.3)

ตารางที่ 1 (ต่อ)
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง จำแนกตาม อายุ เพศ ประเภท
ของความเจ็บป่วย ประสบการณ์การเข้ารักษาในโรงพยาบาล ประสบการณ์การได้รับสารน้ำทาง
หลอดเลือดดำ

ข้อมูล	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	(n=30) จำนวน (ร้อยละ)	(n=30) จำนวน (ร้อยละ)
หลอดลมอักเสบ	5 (16.7)	4 (13.3)
ไข้ไม่ทราบสาเหตุ	2 (6.7)	1 (3.3)
ไข้เลือดออก	2 (6.7)	0 (0.0)
ติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะ	1 (3.3)	0 (0.0)
ประสบการณ์การเข้ารับการรักษานในโรงพยาบาล		
ไม่เคย	24 (80.0)	23 (76.7)
เคย	6 (20.0)	7 (23.3)
ประสบการณ์การได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ		
ไม่เคย	25 (83.3)	26 (86.7)
เคย	5 (16.7)	4 (13.3)

กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีบิดา หรือมารดาอยู่กับเด็กขณะได้รับสาร
น้ำทางหลอดเลือดดำด้วยทุกราย ส่วนใหญ่ร้อยละ 90 เป็นมารดาที่อยู่ด้วยกับเด็ก และร้อยละ 10
เป็นบิดา กลุ่มควบคุมร้อยละ 60 บิดา มารดามีอายุตั้งแต่ 31ถึง 40 ปี และร้อยละ 60 มีระดับ
การศึกษาชั้นมัธยมศึกษา และร้อยละ 56.7 ไม่เคยมีประสบการณ์ในการดูแลเด็กอื่นที่ได้รับสารน้ำ
ทางหลอดเลือดดำ กลุ่มทดลองร้อยละ 73.3 บิดา มารดามีอายุ ตั้งแต่ 31ถึง 40 ปี และร้อยละ 63.3
มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา และร้อยละ 63.3 ไม่เคยมีประสบการณ์ในการดูแลเด็กอื่นที่ได้รับ
สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง จำแนกตาม อายุของบิดา มารดา การศึกษา การดูแลของบิดา มารดาขณะที่เด็กได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ และ ประสบการณ์ในการดูแลเด็กที่ได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ

ข้อมูล	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	(n=30) จำนวน (ร้อยละ)	(n=30) จำนวน (ร้อยละ)
ผู้ที่อยู่กับเด็กขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ		
บิดา	3 (10.0)	3 (10.0)
มารดา	27 (90.0)	27 (90.0)
อายุของบิดา มารดา (ปี)		
20-30	3 (10.0)	6 (20.0)
31-40	18 (60.0)	22 (73.3)
41-50	9 (30.0)	2 (6.7)
การศึกษาของบิดา มารดา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	0 (0.0)	1 (3.3)
ประถมศึกษา	8 (26.7)	19 (63.3)
มัธยมศึกษา	18 (60.0)	10 (33.3)
ปริญญาตรีหรือมากกว่า	4 (13.3)	0 (0.0)
ประสบการณ์ในการดูแลเด็กอื่นที่ได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ		
เคย	13 (43.3)	11 (36.7)
ไม่เคย	17 (56.7)	19 (63.3)

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็กวัยก่อนเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดากับกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

เปรียบเทียบคะแนนความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็กวัยก่อนเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดากับกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ ด้วยสถิติทดสอบทีชนิด 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for independent samples) พบว่าความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็กวัยก่อนเรียนกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดาน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็กวัยก่อนเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดากับกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

ระยะของการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ	กลุ่มควบคุม (n=30)		กลุ่มทดลอง (n=30)		t	p-value
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
ก่อนแทงเข็ม	3.23	1.135	3.67	1.028	-1.550	.0635 ^{ns}
หลังแทงเข็ม	3.80	1.095	1.40	1.037	9.562	.000*

*p< .001, ^{ns} p > .05

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมความกลัวของเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ระยะก่อนแทงเข็ม ระยะแทงเข็ม และระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ในกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดา และกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมความกลัวของเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ระยะก่อนแทงเข็ม ระยะแทงเข็ม และระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ในกลุ่มที่ได้รับ โปรแกรมการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดา และกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ ด้วยสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางเมื่อมีการวัดซ้ำ (Two-way repeated measure ANOVA) พบว่าพฤติกรรมความกลัวขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ของเด็กวัยก่อนเรียนกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา มารดา ระยะก่อนแทงเข็ม ระยะแทงเข็ม และระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำมีคะแนนน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมความกลัวของเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ระยะก่อนแทงเข็ม ระยะแทงเข็ม และระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ในกลุ่มที่ได้รับ โปรแกรมการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดา และกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ภายในกลุ่ม	1	1692.800	1692.800	591.460	.000*
ความคลาดเคลื่อน	1	423.200	423.200	147.865	.000*
รวม	58	166.000	2.862		

*p< .001

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมความกลัวของเด็กวัยก่อนเรียน
 หนึ่งที่ได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ระยะก่อนแทงเข็ม ระยะแทงเข็ม และระยะหลังแทงเข็มให้
 สารน้ำทางหลอดเลือดดำ มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 จึงนำ
 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมความกลัวทั้ง 3 ระยะมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Bonferroni
 technique พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็กวัย
 ก่อนเรียน ระยะก่อนแทงเข็มแตกต่างจากระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ และ
 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็กวัยก่อนเรียนระยะ
 แทงเข็มแตกต่างจากระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .001 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็ก
 วัยก่อนเรียน ระยะก่อนแทงเข็มและระยะแทงเข็มไม่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็กวัยก่อนเรียน ระหว่างก่อนและภายหลังได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดา

เปรียบเทียบคะแนนความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็กวัยก่อนเรียน
 ระหว่างก่อนและภายหลังได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดาด้วยสถิติทดสอบทีชนิด
 2 กลุ่มสัมพันธ์กัน (paired t-test) พบว่าความกลัวขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็กวัย
 ก่อนเรียนภายหลังการได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา มารดาน้อยกว่าก่อนการได้รับสารน้ำ
 ทางหลอดเลือดดำของเด็กวัยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5

เปรียบเทียบคะแนนความกลัวของเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ระหว่างก่อนและภายหลังได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดา

กลุ่มตัวอย่าง (n=30)	$\bar{X}$	S.D	t	p-value
กลุ่มควบคุม				
ระยะก่อนแทงเข็ม-ระยะหลังแทงเข็ม	-43	1.612	-1.472	.076 ^{ns}
กลุ่มทดลอง				
ระยะก่อนแทงเข็ม-ระยะหลังแทงเข็ม	2.67	.922	15.83	.000*

*p < .001, ^{ns} p>.05

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา มารดาต่อความกลัวของเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ โดยเปรียบเทียบระหว่างเด็กกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา หรือมารดากับกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 4-6 ปี ทั้งที่มีประสบการณ์และไม่มีประสบการณ์การได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำมาก่อน และทั้งสองกลุ่มมีบิดา หรือมารดาเป็นผู้เบี่ยงเบนความสนใจเด็กขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ

การศึกษาผลของการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา มารดาต่อความกลัวของเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ นำมาอภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานตามลำดับ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 เด็กวัยก่อนเรียนกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดา มีคะแนนความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

สมมติฐานข้อที่ 2 เด็กวัยก่อนเรียนกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา มารดา มีคะแนนพฤติกรรมความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ระยะก่อนแทงเข็ม ระยะแทงเข็ม และระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

ผลการศึกษา พบว่า เด็กวัยก่อนเรียนกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา มารดามีคะแนนความกลัวจากการประเมินความกลัวโดยแบบประเมินรูปแท่งแก้ว น้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p<.001) (ตารางที่ 3) อาจอธิบายได้ว่า เด็กวัยก่อนเรียนกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติมีคะแนนความกลัวมากกว่ากลุ่มทดลอง จากข้อมูล

ส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีบิดาหรือมารดาอยู่ด้วยกับเด็กขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ แต่ไม่ได้รับการเตรียมเพื่อจัดการกับความกลัวของเด็ก มารดาส่วนใหญ่จะมานั่งอยู่ข้างๆ เด็ก ไม่มีการปลอบโยนเด็ก บิดามารดาบางคนจะช่วยยึดตรึงเด็กเพื่อจำกัดการเคลื่อนไหว บิดามารดาจะรู้สึกวิตกกังวลมากเมื่อเด็กร้องไห้ แสดงพฤติกรรมขัดขึ้น ซึ่งเด็กวัยก่อนเรียนเป็นวัยที่มีพัฒนาการด้านสติปัญญายังพัฒนาไม่เต็มที่ มีจินตนาการสูง มีความคิดเป็นรูปธรรม (Whaley & Wong, 1999) ทำให้คิดว่าการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็นเหตุการณ์ที่คุกคามต่อร่างกายของเด็กวัยก่อนเรียนอาจมีจินตนาการว่าตนเองกำลังได้รับอันตราย ร่างกายได้รับบาดเจ็บ และมีเลือดไหลออกจากตัว และการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำยังกระทำโดยบุคคลแปลกหน้า ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคย และอุปกรณ์การแพทย์ต่างๆ ที่ไม่เคยเห็น (James, Ashwill, & Droke, 2002; Ball & Bindler, 2003) อีกทั้งเด็กรู้สึกกลัวถูกยึดตรึง ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว สูญเสียการควบคุมตนเอง (Pillitteri, 1999) ส่งผลให้เด็กมีความรู้สึกว่าการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็นสิ่งที่น่ากลัว

แต่เมื่อเด็กวัยก่อนเรียนได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดาขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ โดยเริ่มเบี่ยงเบนความสนใจเด็กตั้งแต่เริ่มเช็ดผิวหนังด้วยสำลีชุบแอลกอฮอล์ ด้วยการเล่นของเล่นซึ่งเป็นของเล่นที่เด็กสนใจ และเป็นผู้เลือกเอง ซึ่งการเบี่ยงเบนความสนใจจะเป็นการกระตุ้นประสาทสัมผัสต่างๆ เช่น จากการได้มองเห็น ได้สัมผัสของเล่นนั้นๆ และได้ยินเสียงที่เกิดจากของเล่น (Vessey, Carlson, & McGill, 1994) มีผลในการกระตุ้น ไฮโปทาลามัส จากไฮโปทาลามัสจะไปกระตุ้นต่อมพิทูอิทารี (pituitary gland) ให้หลั่งสารเอนดอร์ฟินส์ (endorphins) หรือ เอนเคฟาลินส์ (enkephalins) ออกมา (Coughlan, 1994) ส่งผลให้เปลี่ยนการรับรู้ความกลัวการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำไปสู่ของเล่นที่เด็กเลือก ทำให้ความกลัวลดลง เพราะเปลี่ยนจุดสนใจไปสู่สิ่งที่เด็กชอบมากกว่า รวมทั้งการให้บิดามารดาเข้ามามีส่วนร่วมเบี่ยงเบนความสนใจของเด็ก เพราะเป็นบุคคลที่เด็กคุ้นเคย ไว้วางใจ จะช่วยลดความกลัวจากการแยกจาก ลดพฤติกรรมการไม่ให้ความร่วมมือ เด็กจะรู้สึกมั่นคงปลอดภัย (Kristensson-Hallstrom, 2000) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไคลเบอร์, คราฟ-โรเซนเบิร์ก และฮาร์เปอร์ (Kleiber, Craft-Rosenberg, & Harper, 2001) พบว่าการให้ความรู้แก่มารดาก่อนที่จะเบี่ยงเบนความสนใจเด็กด้วยของเล่น พบว่ากลุ่มทดลองมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรู้สึกทุกข์ทรมานน้อยกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งการเตรียมบิดา หรือมารดา โดยดูจากวิถีทัศน์ที่ตัวแบบได้แสดงพฤติกรรมในการเบี่ยงเบนความสนใจเด็กและไม่ได้ช่วยเหลือเด็กขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ซึ่งการได้เห็นตัวแบบที่ประสบความสำเร็จจะสร้างความพอใจให้แก่ผู้สังเกต (Bandura, 1997) รวมทั้งการฝึกก่อนการปฏิบัติจริงจะสามารถสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นอีกด้วย

เมื่อสังเกตพฤติกรรมความกลัวของเด็กวัยก่อนเรียนต่อการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ทั้งระยะก่อนแทงเข็ม ระยะแทงเข็ม และระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ผลการศึกษาพบว่า คะแนนพฤติกรรมความกลัวของเด็กวัยก่อนเรียนกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา มารดา น้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ ($p < .001$) (ตารางที่ 4) อาจอธิบายได้ว่าเมื่อเด็กวัยก่อนเรียนรับรู้ว่าการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็นสิ่งคุกคาม เป็นอันตรายต่อตนเอง จึงส่งผลให้เด็กแสดงพฤติกรรมความกลัวขึ้น ทั้งด้านสรีรวิทยา ด้านความคิดสติปัญญา และด้านพฤติกรรมเพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที่มาคุกคามนั้น เด็กกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ ร้อยละ 80 ไม่เคยมีประสบการณ์การเข้ารับการรักษานในโรงพยาบาลและร้อยละ 83.3 ไม่เคยมีประสบการณ์การได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ทำให้เด็กเกิดจินตนาการว่าตนเองกำลังได้รับอันตราย ร่างกายได้รับบาดเจ็บ และมีเลือดไหลออกจากตัว (Whaley & Wong, 1999) และเด็กวัยก่อนเรียนต้องอยู่ในสถานที่หรืออยู่กับบุคคลแปลกหน้า และขาดอิสระในการควบคุมตนเองและสิ่งแวดล้อม จึงส่งผลให้เด็กแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อความกลัวโดยเด็กส่วนใหญ่จะแสดงพฤติกรรมความกลัวออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น หน้าตื่นกลัว ขมวดคิ้ว กัดฟัน (Hurlock, 1978) การร้องไห้ การกรีดร้อง แสดงการขัดขืนต่อการรักษา การจับยึดเกาะผู้ปกครอง กล่าวคำพูดที่แสดงถึงความกลัว เพราะบิดา มารดาส่วนใหญ่ที่อยู่ด้วยกับเด็ก จะพูดปลอบโยนเมื่อเด็กร้องไห้บ้าง บางคนกอดเด็กไว้เฉยๆ ปิดตาเด็กหรือจับใบหน้าเด็กไม่ให้มอง หรือมารดาบางคนร้องไห้ไปกับเด็กด้วย เด็กจึงยังเกิดความกลัวอยู่ เพราะบิดาหรือมารดาไม่ได้มีการจัดการกับความกลัวของเด็ก และไม่ได้แสดงบทบาทของตนเองอย่างเหมาะสม

เด็กวัยก่อนเรียนกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา มารดา เมื่อทราบว่าเด็กต้องได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ จะเตรียมความพร้อมของบิดาหรือมารดาโดยให้คู่มือที่สนับสนุนที่ตัวแบบใช้ของเล่นมาเบี่ยงเบนความสนใจเด็กเมื่อเด็กวัยก่อนเรียนได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ซึ่งการเรียนรู้โดยการสังเกตจากพฤติกรรมของตัวแบบที่คล้ายคลึงกัน จะทำให้รู้สึกว่าคุณทำได้เช่นกัน (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2549) เมื่อดูเสร็จให้บิดาหรือมารดาฝึกปฏิบัติ จนมั่นใจว่าสามารถปฏิบัติได้ ซึ่งการใช้การเบี่ยงเบนความสนใจโดยของเล่นที่มารดาและเด็กเป็นผู้เลือกเอง สามารถรับรู้ได้จากประสาทสัมผัสต่างๆ คือได้สัมผัส มองเห็น ได้ยินเสียง ไปกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลางให้หลั่งสารเอนดอร์ฟินส์ (endorphins) ออกมา (Coughlan, 1994) และเริ่มเบี่ยงเบนความสนใจก่อนที่จะแทงเข็ม (McCaffery, 1979; Taylor, Lillis, & LeMone, 2001) การที่บิดาหรือมารดาเปลี่ยนจุดสนใจของเด็ก ช่วยให้เด็กได้เพลิดเพลินจากการเล่นของเล่น จนลืมสนใจการแทงเข็ม จึงส่งผลให้เด็กลดความรู้สึกกลัว แสดงพฤติกรรมความกลัวน้อยกว่ากลุ่มควบคุม สอดคล้องกับการศึกษาของ มานิมาลา, เบลาท, และ โคเฮน (Manimala, Blount, & Cohen, 2000) ที่ศึกษาความทุกข์

ทรมานและความกลัวของเด็กขณะที่ได้รับการฉีดวัคซีน อายุ 3.8-5.9 ปี พบว่าช่วยลดพฤติกรรมทุกข์ทรมานของเด็กกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจได้ดีกว่า กลุ่มที่ให้ผู้ปกครองช่วยสร้างความไว้วางใจ และกลุ่มควบคุม สำหรับระยะหลังแทงเข็ม เด็กจะประเมินผลพฤติกรรมเป็นความล้มเหลวหรือสำเร็จ ซึ่งเด็กวัยก่อนเรียนได้รับการปลอมโยนจากบิดา มารดา ได้รับคำชมเชย การให้กำลังใจ เด็กวัยก่อนเรียนจะมีความมั่นใจ กล้าที่จะเผชิญกับความกลัวในครั้งต่อไปได้ (Nicastro & Whetsell, 1999) เด็กจะให้ความร่วมมือในการรักษาพยาบาลและมีทัศนคติที่ดีต่อการรักษาพยาบาล

ดังนั้นจะเห็นว่าเด็กวัยก่อนเรียนกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดามารดา มีคะแนนพฤติกรรมความกลัวต่อการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำระยะก่อนแทงเข็ม ระยะแทงเข็ม และระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

สมมติฐานข้อที่ 3 เด็กวัยก่อนเรียนกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา มารดา มีคะแนนความกลัวภายหลังได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำน้อยกว่าก่อนได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา มารดา

ผลการศึกษา พบว่าเด็กวัยก่อนเรียนกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา มารดา มีคะแนนความกลัวภายหลังได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำน้อยกว่าก่อนได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา มารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) (ตารางที่ 5) อาจอธิบายได้ว่า ความคิดความเข้าใจของเด็กวัยก่อนเรียนขึ้นอยู่กับความรู้ หรือสิ่งที่เด็กเห็นขณะนั้น ยังไม่มีความเข้าใจที่จะคิดโดยใช้เหตุผลอย่างถูกต้อง ยึดความคิดของตนเองเป็นจุดศูนย์กลาง (egocentric) (Piaget, 1972 as cited in Ball & Bindler, 2003) ความกลัวที่เด่นชัดของเด็กวัยก่อนเรียนจะเกิดจากความวิตกกังวลจากการแยกจากครอบครัว กลัวคนแปลกหน้า การสูญเสียความสามารถในการควบคุมตนเองจากการรักษาพยาบาล และเกิดจากการจินตนาการของเด็กเอง (Wong, Hockenberry, & Wilson, 2007) เมื่อได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ เกิดการรับรู้และจินตนาการว่าเป็นเหตุการณ์ที่คุกคามต่อร่างกาย ร่างกายได้รับบาดเจ็บ ส่งผลให้เด็กวัยก่อนเรียนรู้สึกว่าการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็นสิ่งที่น่ากลัว แต่เมื่อบิดาหรือมารดาเข้ามามีส่วนร่วมในการเบี่ยงเบนความสนใจเด็ก ซึ่งเด็กจะถูกหันเหความสนใจจากการแทงเข็มไปสู่สิ่งที่ตนเองสนใจมากกว่า รวมทั้งมีการรับรู้จากประสาทสัมผัสที่มากกว่า 2 ชนิด จึงส่งผลในการดึงดูดความสนใจได้ดี (McCaffery, 1979) และเมื่อบิดาหรือมารดา ได้เรียนรู้จากตัวแบบผ่านทางวิธีทัศน์ที่เกิดจากกระบวนการตั้งใจ การเก็บจำจากพฤติกรรมของตัวแบบ จำได้จากการสังเกตการกระทำของตน จนเกิดแรงจูงใจให้ปฏิบัติเพื่อช่วยให้เด็กให้ความร่วมมือ จนสามารถหันเหความสนใจของเด็กจากการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำได้ ทำให้ความกลัวของเด็กลดลงเพราะเด็กจะสนใจอยู่กับการเล่นของเล่น จนเมื่อรู้ตัวอีกครั้งพยาบาลได้แทงเข็มให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำเสร็จแล้ว เด็กมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อความกลัว

ลดลง ดังนั้นเด็กวัยก่อนเรียนเมื่อได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา มารดาจึงมีคะแนนความกลัวลดลงกว่าก่อนการได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจ

อย่างไรก็ตามการเบี่ยงเบนความสนใจเด็กโดยบิดา มารดาไม่สามารถลดความกลัวของเด็กวัยก่อนเรียนกรณีที่มีการแทงเข็มมากกว่า 1 ครั้ง เพราะเด็กจะรู้สึกว่าจะต้องเจ็บปวดอีกครั้ง ทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความกลัวมากกว่าเดิม

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การเบี่ยงเบนความสนใจโดยบิดา มารดาสามารถลดความกลัวและช่วยให้เด็กเกิดความร่วมมือในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำได้ บิดา มารดาคลายความวิตกกังวล รวมทั้งมีประสบการณ์ในการดูแลเด็กเมื่อต้องได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำในครั้งต่อไป